

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Examinare

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

At quid si dicat (Hic) est corpus meum?

corpore, & significat etiam ossa, nervos, & totum hominem. Omnis caro corrumpat viam suam. Videbit omnis caro salutare Dei Verbum: caro factum est. Verbum caro panem verum, verbo carnem efficit. Utraque sententia est probabilis, secunda probabilior. par. 5. tr. 14. ref. 76.

16. Petes secundò: An hæc forma sit valida, Hic est corpus meum? Respondeo eum Granado ubi supra. num. 4. quod si ly hic sit adverbium locale, forma non est valida, quia mutatur significatio: si autem est pronomen masculinum, forma est valida, quia mutatio est accidentalis, & grammaticalis. par. 5. tract. 14. ref. 77.

Vel (Hoc corpus est meum?)

17. Petes tertio: Quid dicendum de hac forma, Hoc corpus est meum, vel Meum est hoc corpus? Sagundez par. 3. lib. 2. cap. 6. num. 11. & Gamachus in 3. par. quest. 78. cap. 2. dicunt non esse validam: quia pronomen meum utrobique sumeretur possessivè, sumeretur enim adjectivè non substantivè, & sensus esset, Hoc corpus ad me pertinet: Unde non exprimeret mysterium conversionis. par. 5. tr. 14. ref. 78.

Aut (meum est hoc corpus?)

E V C H A R I S T I Æ
Minister.

Eucharistia minister aut consecrat, aut communicat. Si consecrat, debet omnino esse sacerdos. Et debet adhibere intentionem. Quid si cogitur consecrare massam panis.

16. ¶ Sicut in hoc Sacramento duo sūt, scilicet consecratio, & usus: ita duo sunt ministri, unius consecrationis, alter collationis. De hoc secundo dicitur cum est Ver. Communionis Minister. De ministro consecrationis quo solum dicenda sunt. Primum, quod debet esse Sacerdos in omni casu, unde nullus carens caractere sacerdotali consecrare potest. Secundum quod ad consecrandum adhibere debet intentionem. ¶ Sed hæc suspendere posse, ait Sancius select. disp. 35. num. 6. in casu, quo quis metam mortis injiceret, nisi totum panem, qui est in foro, consecraret. Scilicet ad vitandam mortem, & sacrilegium, proferre posse verba absque intentione. Sed contra sentit Palaus 10.1 tract. 2. disp. 1. punct. 13. num. 8. par. 3. tr. 6. ref. 83. §. Notandum.

E V C H A R I S T I Æ
Custodia.

1. E U C H A R I S T I A à consecratione usque ad Communionem stare debet super aram. Unde ait Lugo de Eucharist. disput. 10. sect. 2. numer. 69. non posse Sacerdotem particulas consecratas statim ponere in Tabernaculo vel extra aram, aut dare alteri Sacerdoti, ut populo distribuat: nam hæc quoque pertinent, sicut hostia, ad idem sacrificium; & Rubrica Missalis ita præcipitur servari, par. 5. tract. 13. resolut. 72. Pyxis non debet esse necessariò benedicta, nec oportet in ea esse corporale, vel aliud. Vide Verbo Vasa sacra, num. 3. Licet Sacram Eucharistiam deferre in navigiis, si adsit capacitas, & illi locus decedens, & separatus designetur. Ita Granado tractat. 14. disputat. 13. num. 7. V. Celebrare, num. 28. par. 5. tract. 3. resolut. 40. §. Nota etiam.

An particule consecrate statim poni possint in Tabernaculo? Aut dari alteri distribuenda. Pyxis non debet esse benedicta. Et deferri potest cum Sanctissimo, in navigiis bene aptatis. Fragmentum inventum in Patena potest sumi post Missam.

2. Si Sacerdos post purificationem, vel finita Missa invenerit aliquod fragmentum in Patena per se, vel per alium consecratum potest illud sumere Paludan. par. 9. tr. 6. ref. 27.

E V N V C H V S.

AN possit sponte Castratus dispensari ad sacros Ordines; vide verbum Episcopus.

E X A M I N A R E.

1. P RÆsentatus à patrono laico in Ecclesiam parochialem, debet examinari à synodalibus; sed si esset partim Ecclesie, & partim laici debet fieri consensus, sed vide res ubi curiosa inveniunt. par. 9. tract. 8. resolut. 16.

Debet examinari à synodalibus; & partim examinatio laici debet fieri consensus, sed vide res ubi curiosa inveniunt. par. 9. tract. 8. resolut. 16. Potest examinari regulares prædicatores.

2. Episcopus, si vult examinare prædicatores Regulares prædicare volentes in alienis Ecclesiis.

Xx 3. Potest;

Potest sic declaravit Sacri. Congregat. Concil. 22. Januarii 1622. *part. 9. tract. 9. ref. 42.*

Examinator non potest præmonere examinandum de punctis, si fiat per concursum, vel detur juramentum de non præmonendo *par. 10. tract. 16. ref. 37. 5. Notandum.*

EXCOMMUNICATIO.

Excommunicatio quid? Et quotuplex.

1. **D**E natura, & causis excommunicationis dictum est sub Verbo *Censura*. Est enim censura Ecclesiastica, qua homo Christianus communibus fidelium bonis privatur, juxta dicenda Verbo *Excommunicationis effectus*. Excommunicatio alia est major, alia minor: illa privat omnibus ibi numerandis, hæc perceptione tantum Sacramentorum. Item, alia est à jure, alia ab homine, alia lata sententiæ, alia ferendæ. Vide *V. Censuram*.

2. Excommunicatio est actus irretrogradabilis, & irreparabilis, ut docet Conc. Trid. *sess. 13. cap. 1. de Reformatione. par. 17. 98. ref. 21.*

EXCOMMUNICATIONES aliquot.

De excommunicatione Ecclesiasticorum, studentium legibus, & medicina.

1. **I**N capite *Super speculum ne Clerici, vel Monachi*, excommunicantur Clerici, & Religiosi incumbentes studio legum, aut medicinæ in studiis publicis, ¶ non autem habentes in suis domibus privatum lectorem, qui eos privatim has facultates edoceat. Ita *Villal. 10. 1. tr. 17. diff. 28. n. 4.* contra *Suarez de cens. disp. 23. sect. 3. n. 19.* Imò nec in studiis publicis, si legibus studeant, quatenus intervniunt ad notitiam Canonum. Sic *Sanctarellus de apost. c. 2. dub. 3. n. 11.* Sed hoc procedit in foro interiori tantum, Adverte etiam, quòd in dicto capite non comprehenduntur Diaconi, vel Subdiaconi, licet beneficiati, nisi habeant personatus. *Sanctarellus, ibid. p. 3. tr. 5. ref. 17.*

2. Excommunicationem can. Si quis *Excommunicationem* percussorem incurrit percussus Religiosum militem approbatæ Religionis, ut *S. Joannis, Alcantaræ, & Calatravæ*, etiam Novitium, quia hi gaudent privilegio Canonis. Sic *Marchius in defens. hstor. Ord. art. 4. num. 37. & art. 5. nu. 90.* licet contra sentiat *Texeda contr. 11. dub. 1. num. 16. part. 5. tract. 13. ref. 44.* Item percussus Clericum carentem requisitis Tridentini pro gaudenti privilegio fori, nam ea non requiruntur ad privilegium Canonis. Ita *Navarrus lib. 5. conf. 24. & declaravit Sacra Cõgregatio apud Comitolum lib. 6. qu. 20. Suarez disp. 12. sect. 1. num. 11.* probabilem putat opinionem contrariam, eo quia facilius amittitur privilegium Canonis, quam fori, cum illud a jure humano, hoc à divino procedat. & *par. 3. tract. 5. ref. 82. ¶ lib. 1. olim par. 1. tr. 2. resol. 35. §. Sed hæc, & 17. ¶ Non tamen incurrit Clericus seipsum percussus, secundum Turrianum de cens. lib. 3. disp. 29. dub. 2.* quia canon manifeste loquitur de percussente personaliter distincto, & in odiosis non fit extensio. Sed contra sentit *Molina de iust. tom. 4. tr. 3. disp. 51.* cum propter injuriam, quæ statui clericali infertur, tum etiam quia plus homicida est, qui seipsum, quam, qui alium necat. can. *Si non licet 23. q. 1. p. 5. resol. 81.*

Et Clericum, etiam carentem requisitis Tridentini.

Quod si quis plures Clericos percussit uno situ? Vel pluribus successivè? Aut Religiosum consuratum? Aut in pluribus ordinibus constitutum? Incurritne plures censuras?

3. Qui eadem actione plures Clericos percuteret, vel non scilicet occideret, probabile est, unius tantum excommunicationis reum fore. Vide *v. Circumstantia, num. 72.* Si verò plures percussit iucessivè, DD. communiter cum *Alterio lib. 3. disp. 10. c. 8.* dicunt, plures incurtere: quia illæ percussiones licet unico, & continuato tempore mensurentur, sunt tamen plures ratione objecti, & termini ad quem *part. 5. tr. 9. resol. 60.* Similiter, qui percuteret, quia violaret reverentiam duplici titulo illi debitam, Clericatus, & Monachatus. Minimè vero, si percussit Clericum ad plures Ordines promotum: nam omnes Ordines, ut spectantes ad unum statum Clericalem, unam reverentiam exigunt. Ita

Suar.